

Arrest

nr. 312 229 van 2 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16 / 4ième étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2024, waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 25 juli 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) en tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 16 februari 2024 en verzoeken beiden dezelfde dag om internationale bescherming. Op 26 april 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), zowel ten aanzien van verzoekster als verzoeker, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 29 april 2024 aan verzoeker en verzoekster aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, geboren op 15/03/1978 in de stad Gali gelegen in Abchazië. U bent orthodox christen. Sinds 5 oktober 2007 bent u gehuwd met B. S. (O.V. nr. XXXXXXXX, CGVS ref. XXXXXXXX). Samen hebben jullie twee kinderen, S. S. (°17/11/2007) en S. E. (° 4/07/2012).

Toen u 13 jaar oud was, was het oorlog in Abchazië en werd u gedurende een maand vastgehouden door mensen van Abchazië. U nam deel aan de oorlog in Abchazië als partizaan. Na de oorlog in Abchazië, in 1993 of 1994, vertrok u uit Abchazië waarna u eerst voor enkele maanden naar Rusland ging om daarna in 1994 te verhuizen naar de stad Zestaponi. Nadien ging u afwisselend voor periodes naar Gali, Turkije en Rusland maar uw vast adres bleef steeds in de stad Zestaponi.

Na uw deelname aan de partizaangevechten kreeg u problemen. Zodat anderen u gerust zouden laten, besliste u om zich aan te sluiten bij de partij van Saakashvili. Toen uw zoon 1 of 2 jaar oud was, dus in 2008 of 2009, sloot u zich aan bij de partij "Verenigde Nationale Beweging". U was ongeveer gedurende 4 of 5 jaar lid, dus tot 2012 à 2014. U voerde opdrachten uit voor de partij rond verkiezingsperiodes en daarvoor kreeg u geld. Na uw activiteiten voor die partij kreeg u problemen met een kennis van u, Sj. Ma. K...h.... Hij was tegen de regering van Saakashvili en wilde burgemeester of schepen worden in uw stad waarvoor hij uw hulp eiste om stemmen te verzamelen. U weigerde hem te helpen omdat u al lid was van de partij van Saakashvili waardoor u problemen kreeg met hem. In 2011 werden stenen naar uw huis gegooid. Hiervan bracht u de wijkagent op de hoogte.

Tijdens de regering van Saakashvili had u naast problemen met Sj. Ma. K...h..., ook problemen met K...m..., iemand die voordien bij de politie werkte. Hij vertelde verhalen over u in het dorp waardoor u nu een slechte reputatie heeft. De broer van Sj. Ma. K...h..., Sh., is actief in het criminele milieu. Tijdens een gevecht in 2013 of 2014 met Ma. en Sh. waarbij u met vier was en de tegenpartij met negen werd u neergestoken.

In februari 2018 verliet u Georgië samen met uw vrouw en twee kinderen. U reisde per vliegtuig tot Zweden met een tussenlanding in Polen. Op 14 februari 2018 arriveerde u in Zweden en diezelfde dag werd uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd. U ontving een negatieve beslissing van de Zweedse asielinstanties en ging hiertegen in beroep. Zonder het einde van deze beroepsprocedure af te wachten vertrok u uit Zweden en reisde u per auto via Denemarken, Duitsland, Nederland en België tot in Frankrijk waar u in februari 2019 aankwam. Op 29 maart 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk. U ontving een weigeringsbeslissing van de Franse asielinstanties die werd bevestigd in beroep. Nadat u uitgeprocedeerd was in Frankrijk ging u met de auto naar België. U arriveerde op 15 februari 2024 laat in de avond in België en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) registreerde de volgende dag uw verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw partner volgende documenten neer: jullie originele vluchtelingenkaarten en die van jullie kinderen, een origineel document van de Verenigde Nationale Beweging, originele documenten aangaande uw deelname aan de partizaangevechten in Abchazië, de originele geboortecertificaten van jullie kinderen, uw origineel huwelijkscertificaat, medische documenten aangaande het incident waarbij u werd neergestoken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat het niet zo goed gaat met uw gezondheid (CGVS, p. 2). Er is een bloedanalyse gebeurd zei u waaruit blijkt dat er iets in uw bloed is (CGVS, p. 2). U legde geen medische attesten neer waaruit zou kunnen blijken dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Bovendien gaf u aan bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat u op dat moment geen speciale klachten heeft en u niet zo slecht voelde (CGVS, p. 2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u aan steeds de vragen van de protection officer te hebben begrepen (CGVS, p. 15). Uit niets blijkt dus dat u niet in staat zou zijn geweest om uw asielmotieven naar voor te brengen. Er drongen zich bijgevolg geen bijkomende steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde dat u niet kan terugkeren naar Georgië omwille van uw problemen met uw vijanden. U vreest Sj. Ma. die een invloedrijk persoon in uw stad is, zijn broer Sh. die in het criminele milieu actief is en K...m.... K...m... verspreidt onjuiste verhalen over u in de stad (CGVS, p. 13). U verklaarde dat uw problemen met uw vijanden begonnen door uw deelname aan de partizaangevechten in Abchazië (CGVS, p. 12). Om uw problemen naar aanleiding van de gevechten op te lossen sloot u zich aan bij de partij van Saakashvili, de

Verenigde Nationale Beweging (CGVS, p. 13). Door uw activiteiten voor de Verenigde Nationale Beweging kreeg u problemen met uw kennis Sj. Ma. (CGVS, p. 12).

Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

U slaagt er niet in een actuele gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken om volgende redenen:

Eerst en vooral moet opgemerkt worden dat uit uw asielparours doorheen Europa verschillende indicaties zijn die de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging op ernstige wijze ondermijnen.

Zo verliet u Georgië in februari 2018 en reisde per vliegtuig tot Polen (CGVS, p. 9). In Polen diende u geen verzoek om internationale bescherming in omdat u een ticket had tot Zweden en Polen louter een doorreisland was (CGVS, p. 9). Eens aangekomen in Zweden diende u een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 9). Na een weigeringsbeslissing te hebben ontvangen ging u in beroep maar u wachtte het einde van de beroepsprocedure niet af omdat het te koud was in Zweden, uw kinderen zich daar niet goed voelden en u en uw vrouw daar niet wilden blijven (CGVS, p. 9). U reisde per auto door allemaal voor u veilige Europese landen per auto, namelijk Denemarken, Duitsland, Nederland en België door naar Frankrijk om daar asiel aan te vragen (CGVS, p. 9). Uw handelwijzen zijn uiteraard onverenigbaar met uw bewering nood te hebben aan internationale bescherming. Integendeel, uit uw handelwijze blijkt dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst.

Daarenboven wijst het CGVS op het feit dat u al een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Franse en Zweedse autoriteiten en uw asielaanvraag – dewelke u op dezelfde asielmotieven als uw huidige asielaanvraag baseerde – er afgesloten werd met een weigeringsbeslissing (CGVS, p. 9 en 10). Dit gegeven vormt een bijkomende indicatie die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op de helling plaatst.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u uitermate laattijdig uit Georgië bent vertrokken. Het laatste incident wat u heeft meegemaakt in Georgië is in 2014 of 2015 (CGVS, p. 13). U werd bij een gevecht met Ma. en Sh. en nog andere personen neergestoken (CGVS, p. 13). Hierna bent u nog een geruime tijd in Georgië, drie of vier jaar, zonder enig ander incident. Zelf verklaarde u over dit gat in uw relaas dat u en uw vrouw al eerder uit Georgië wilden vertrekken maar dat het niet lukte omdat jullie niet genoeg financiële middelen hadden (CGVS, p. 11). Daarnaast verklaarde u dat dan uw vrouw zwanger was geworden en jullie daarom jullie vertrek hebben uitgesteld (CGVS, p. 11). Uw jongste kind is geboren in juli 2021, waardoor uw vrouw zwanger was geworden van haar eind 2020. Dit is hoe dan ook een geruime periode later na uw laatste incident. Daarenboven kan uw vrouw ook in zwangere toestand het land verlaten. Naast de vaststelling dat u hebt gewacht op een geschikt moment om het land te verlaten relativeert de vaststelling dat u al die jaren zonder enig probleem of incident in Georgië, zelfs in dezelfde stad als waar uw beweerdde problemen begonnen, kon verblijven nogmaals op ernstige wijze uw beweerdde vrees voor vervolging.

Daarenboven weet uw vrouw niets over uw problemen. Ze verklaarde eerst dat ze pas later de reden had vernomen vanwaar u die wonde had aan uw been toen u werd neergestoken (CGVS, gehoorverslag partner, p. 7). Gevraagd naar wat die reden dan was, bleek dat u die toch niet aan uw vrouw had verteld (CGVS, gehoorverslag partner, p. 7). Het is erg bevreemdend dat uw vrouw hierover volatiele verklaringen aflegt. Hoe dan ook kan verwacht worden dat uw vrouw op de hoogte zou zijn van uw vijanden (CGVS, p. 7). Zij verklaarde echter niets te weten omdat u haar niets vertelde over uw problemen, enkel dat jullie moesten vertrekken (CGVS, p. 7). Ze verliet echter mee haar land van herkomst samen met haar twee kinderen waardoor toch een minimale kennis verwacht kan worden over de problemen. Deze vaststelling doet niet enkel afbreuk aan uw beweerdde actuele vrees, maar tast ook de algehele geloofwaardigheid van uw asielmotieven aan.

Wat betreft uw vrees ten aanzien van Sh. moet worden opgemerkt dat u verklaarde dat hij u hier ook kan terugvinden en u vooral hem vreest (CGVS, p. 13). Uit niets van uw verklaringen blijkt echter dat hij al enige poging heeft ondernomen u terug te vinden, desondanks u al geruime tijd uit Georgië bent. De vaststelling dat u verklaarde dat hij u hier kan terugvinden maar hij op geen enkele manier al hiernaar heeft gehandeld doet uw vrees ten aanzien van hem ernstig teniet.

Uit niets blijkt overigens dat buiten voormelde incidenten jullie nog enig ander incident hebben gekend voor jullie vertrek uit Georgië. Zo verklaarde uw vrouw dat indien jullie bang waren de laatste periode jullie bij haar zus verbleven voor een ongeveer een maand (CGVS, gehoorverslag partner, p. 7). Gevraagd wanneer dit

dan was, verklaarde ze dat ze naar haar zus ging na het incident waarbij de ramen van jullie huis zouden zijn ingegooid met stenen en een andere keer toen ze het gevoel had dat zijzelf en haar kind achtervolgd werden door een auto (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Een ander incident had niet plaatsgevonden verklaarde ze (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). De vaststelling dat jullie twee keer bang zijn geweest vele jaren voor jullie vertrek en nadien nooit meer, doet wederom ernstig teniet aan de door u geponeerde actuele vrees voor vervolging bij terugkeer.

Uit uw asielrelaas komen dus allerm minst zwaarwegende problemen naar voren die van dergelijke aard zijn dat ze u niet meer zouden hebben toegelaten nog langer in uw land van herkomst te blijven en u tot vluchten noodzaakten. U werd nochtans meermaals aangemaand om te verklaren welke concrete zaken hebben geleid tot uw vertrek uit uw land van herkomst in februari 2018, maar u kwam niet verder dan het bovenstaande waardoor enkel geconcludeerd kan worden dat er geen recentere incidenten hadden plaatsgevonden (CGVS, p. 11). Daarnaast kan uit niets worden afgeleid dat u een actuele vrees dan wel een risico op het lopen van ernstige schade koestert bij een terugkeer naar Georgië. U werd nochtans meermaals aangemaand om te verklaren wat maakt dat u vandaag de dag niet meer terug kan keren naar Georgië (CGVS, p. 11 - 13). U begon telkens uw hele levensverhaal te vertellen, ook al werd u er al op gewezen dat u moest vertellen wat u nu vreest bij een terugkeer en niet de zaken die u erg lang geleden had meegemaakt zonder dat u hier vandaag de dag nog iets door vreest bij een terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 11 – 13).

Volledigheidshalve vreest u voor uw zoon dat hij zal worden lastiggeval len bij een terugkeer naar Georgië door Sh. en zijn jongens van de straat omdat u problemen heeft met hem (CGVS, p. 14). Aangezien u niet heeft weten overtuigen van het bestaan van een actuele vrees in uw hoofde bij terugkeer naar Georgië, kan alleen geconcludeerd worden dat er ook in hoofde van uw zoon geen vrees voor vervolging dan wel risico op het lopen van ernstige schade bestaat. Wat betreft uw dochter verklaart u dat zij de Georgische taal niet kent en ze alleen Frans spreekt (CGVS, p. 14). Het feit dat uw dochter bij een terugkeer naar Georgië de taal zal moeten leren vormt geen vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige schade zoals bepaald in definitie van subsidiaire bescherming.

Om al bovenstaande redenen bent u er niet in geslaagd een actuele gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Wat betreft uw problemen naar aanleiding van uw activiteiten voor de Verenigde Nationale Beweging an sich blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u gedurende 4 of 5 jaar opdrachten uitvoerde voor de partij "Verenigde Nationale Beweging" tegen betaling (CGVS, p. 7-8). Deze opdrachten bestonden vooral uit het deur-aan-deur gaan om de problemen van de burgers neer te schrijven, mensen te overtuigen om te stemmen voor de partij en geld te geven aan mensen om deel te nemen aan betoging in de hoofdstad (CGVS, p. 9). U was vooral actief tijdens de campagne voor de verkiezingen en diende dan kiezers te overtuigen (CGVS, p. 8).

Zelfs indien u toch nog opnieuw conflicten zou krijgen met derden, wat gelet op al bovenstaande vaststellingen zeer weinig aannemelijk wordt geacht, moet volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat u hiervoor desgevallend beroep kunt doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

U verklaart louter dat het geen zin had om klacht in te dienen bij de politie omdat uw vijand veel invloed had in de stad waar u woonde (CGVS, p. 14). U heeft niet weten overtuigen van uw vijandschap waardoor u geen concrete overtuigende redenen aanvoert waarom u geen bescherming zou kunnen verkrijgen in Georgië.

De documenten welke u in het kader van uw asielaanvraag voorlegt, kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen.

Uw originele huwelijksakte, de originele vluchtelingenkaarten van u en uw gezin, het origineel verblijfsattest van Abchazië en de geboortecertificaten van uw kinderen tonen enkel uw identiteit en uw oorspronkelijke herkomst uit Abchazië aan die in deze beslissing niet worden betwist. Daarnaast legt u een document neer ter staving van uw deelname aan de gevechten in Abchazië, wat in deze beslissing niet ter discussie staat.

Het door u neergelegd origineel document ter staving van uw politieke activiteit bij de Verenigde Nationale Beweging verandert niets aan bovenstaande beoordeling. Uit het document blijkt louter dat u lid was van de Verenigde Nationale Beweging in het jaar 2011. De vaststelling dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent, blijft dus vaststaan.

Daarnaast legt u originele medische documenten neer ter staving van het incident waarbij u werd neergestoken in 2014 of 2015. Uit een vertaling van de medische documenten blijkt dat er maar een enkel attest gaat over een steekpartij (zie vertaling toegevoegd aan administratief dossier). Het document zegt niets over de omstandigheden of de oorzaak waardoor u de hierin vermelde verwondingen zou hebben opgelopen.

Ten overvloede moet nog vastgesteld worden dat u en uw vrouw tegenstrijdig waren om de reden waarom jullie op het CGVS jullie paspoorten niet konden voorleggen. Zo verklaarde u dat u uw paspoort en identiteitskaart bij de Zweedse asielinstanties had achtergelaten (CGVS, p. 8). Uw vrouw verklaarde daarentegen dat jullie paspoorten verloren zijn geraakt bij een inbraak in jullie auto meer dan een maand geleden in België (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Geconfronteerd met uw verklaring verklaarde uw vrouw dat ze de kopieën van jullie paspoorten bedoelde die werden gestolen en jullie inderdaad jullie originele paspoorten in Zweden hadden achtergelaten (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Deze verklaring is echter weinig overtuigend aangezien letterlijk aan uw echtgenote gevraagd werd of ze haar paspoort nog bij zich had totdat het gestolen werd uit de auto waardoor bezwaarlijk kan gesteld worden dat ze het hier zou hebben over een kopie van haar paspoort (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). De vaststelling dat jullie tegenstrijdig zijn over waar jullie jullie paspoort hebben verloren, doet het vermoeden ontstaan dat jullie jullie paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent of een eventuele terugkeer naar Georgië, verborgen te houden.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent afkomstig uit de stad Soechoemi gelegen in Abchazië. Op 8/10/1977 bent u geboren. Vanaf 1990 heeft u in Zestaponi in de regio Imereti verbleven. Sinds 5 oktober 2007 bent u gehuwd met uw man S. G. (CGVS ref. XXXXXXXX, O.V. nr. XXXXXXXX). Samen hebben jullie twee kinderen, S. S. (°17/11/2007) en S. E. (° 4/07/2012).

In Georgië werd uw man onderdrukt. Jullie werden ook bij jullie thuis lastig gevallen. De ramen van jullie huis werden kapot geslagen in 2015. Na dit incident verbleef u samen met uw man en kinderen kort bij uw zus in de stad Vani, ook gelegen in de regio Imereti.

U maakte ook een incident mee toen u uw kind naar school bracht waarbij u een auto opmerkte waarvan u het gevoel had dat die jullie achtervolgde. U was heel bang. Hierna verbleef u ook kort bij uw zus.

U verliet Georgië in februari 2018 samen met uw man en twee kinderen. U reisde per vliegtuig tot Zweden met een tussenstop in Polen. Op 14 februari 2018 arriveerde u in Zweden en diezelfde dag werd uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd. U ontving een negatieve beslissing van de Zweedse asielinstanties en ging hiertegen in beroep. Zonder het einde van deze beroepsprocedure af te wachten vertrok u uit Zweden en reisde u per auto via Denemarken, Duitsland, Nederland en België tot in Frankrijk waar u in februari 2019 aankwam. Op 29 maart 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk. U ontving een weigeringsbeslissing van de Franse asielinstanties die werd bevestigd in beroep. Nadat u uitgeprocedeerd was in Frankrijk ging u per auto tot België. U arriveerde op 15 februari 2024 laat in de avond in België en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) registreerde de volgende dag uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Bij uw aanmelding bij de DVZ verklaarde u weliswaar dat u angstig bent door alles wat u heeft meegemaakt en verwees u naar de oorlog en nog andere zaken (Verklaring DVZ, punt 29). Op het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat alles goed gaat met uw gezondheid en dat u zich klaar voelde om het persoonlijk onderhoud te doen (CGVS, p. 2). U legde overigens geen medische attesten neer in dit verband. Op het eind van het persoonlijk onderhoud zei u bovendien steeds de vragen goed begrepen te hebben (CGVS, p. 9). Uit niets blijkt dus dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Het persoonlijk onderhoud kende een normaal verloop waarbij u in staat was om uw asielmotieven naar voor te brengen en om de vragen te beantwoorden. Er drongen zich bijgevolg geen bijkomende steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië bent ontvlucht omwille van dezelfde motieven als uw man en u daarnaast geen andere vrees heeft bij terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 6).

Wat betreft de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek uit Georgië, namelijk de problemen van uw man, moet opgemerkt worden dat u zich dienaangaande beroept op dezelfde asielmotieven als uw echtgenoot, S., G. Aangezien in het kader van het verzoek om bescherming van uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen werd, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van uw vrees voor de vijanden van uw echtgenoot. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw partner genomen werd, wordt verwezen naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de rechten van verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst gaan verzoekers in op hun mogelijkheid om hun relaas uiteen te zetten gedurende hun persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Zij menen dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat de verwerende partij de ernst van hun problemen niet begrijpt. Zij vervolgen dat dit weinig verwonderlijk is daar verzoeker niet zijn volledige relaas mocht uiteenzetten, maar gevraagd werd een samenvatting te geven. Tevens benadrukken zij dat het persoonlijk onderhoud voor verzoekers om internationale bescherming het moment is waarop zij alle redenen kunnen geven waarom zij hun land van herkomst verlieten en waarom zij niet kunnen teruggaan. Volgens verzoekers is verzoeker, doordat werd aangegeven dat hij niet zijn hele verhaal mocht doen en door hem enkel het laatste deel van zijn verhaal te vertellen, *de facto* de kans ontnomen om zijn problemen uiteen te zetten en te kaderen. Daarnaast menen verzoekers dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk

onderhoud dat verzoeker bij het commissariaat-generaal aflegde blijkt dat hij voortdurend onderbroken werd, hetgeen er opnieuw op wijst dat hij niet de kans kreeg om zijn volledige relaas uiteen te zetten.

Verder, wat betreft verzoekers' problemen met Sj. Ma., Sh. en K...m..., betogen verzoekers ten eerste dat zij in Polen de luchthaven niet verlieten, dat zij zich er enkel in een transitzone bevonden omdat ze een tweede vlucht naar Zweden zouden nemen en dat zij niet geïnformeerd werden over de mogelijkheid om in deze transitzone een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zij voegen hieraan toe dat, hoewel hun kinderen in Zweden in veiligheid waren, hun gezondheidstoestand er achteruit ging, waardoor zij de moeilijke keuze maakten om Zweden te verlaten. Ten tweede hekelen verzoekers in dit verband de overweging in de bestreden beslissingen inzake het feit dat hun verzoeken om internationale bescherming in Zweden en Frankrijk werden afgesloten met weigeringsbeslissingen. Zij benadrukken dat er in het Europees recht geen beginsel van wederzijdse erkenning van beslissingen inzake internationale bescherming bestaat. Tevens stellen zij dat zij niet overtuigd waren van hun tolk in Zweden, die fouten maakte en zo hun geloofwaardigheid in het gedrang bracht. Ten derde zijn zij het niet eens met de overweging in de bestreden beslissingen dat zij uitermate laatstijdig vertrokken uit Georgië. Zij benadrukken te dezen dat zij geen kind hebben dat in 2021 werd geboren, doch enkel kinderen hebben die op 17 oktober 2007 en 4 juli 2012 werden geboren. Zij vervolgen dat de zwangerschap van verzoekster wel degelijk een reden was om hun vertrek uit te stellen. Luidens het verzoekschrift verliep haar zwangerschap moeizaam en was zij (hierdoor) niet in staat om de reis te ondernemen. In deze verduidelijken zij nog dat het voor haar onmogelijk was om lang stil te zitten hetgeen zowel reizen per vliegtuig als per wagen onmogelijk maakte. Volgens verzoekers was het ook vlak na de bevalling voor verzoekster onmogelijk om te reizen. Ten slotte gaan verzoekers in dit verband in op de overweging van de bestreden beslissingen dat verzoekster niets weet over de problemen van verzoeker. Concreet stellen zij dat verzoeker verzoekster niet alles vertelde. Zij verduidelijken dat het voor een abchazi-man niet gebruikelijk is om vrouwen en kinderen op de hoogte te stellen van problemen en moeilijkheden. Zij vervolgen dat verzoekster op de hoogte is van bepaalde zaken, met name de zaken die ze zelf hoorde of zag, maar niet op de hoogte is van alles. Volgens verzoekers heeft verzoeker tot op heden moeite om over deze problemen te vertellen tegen verzoekster. Verder opperen verzoekers dat verzoeker ook moeilijkheden had bij het uiteenzetten van zijn relaas tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal omdat de tolk en *protection officer* jonge vrouwen waren, hetgeen bij hem een zekere gêne opwekte.

Vervolgens gaan verzoekers in op hun problemen met Sh. Waar de commissaris-generaal er in deze op wijst dat niet kan blijken dat Sh. al enige poging ondernam om verzoekers terug te vinden sinds hun vertrek uit Georgië, opperen verzoekers dat Sh. een maffioso is en dat zij niet weten op welke manier zij dit – zijnde zijn banden met de maffia en het feit dat hij aldus een groot netwerk ter zijner beschikking heeft – zouden kunnen bewijzen. Zij benadrukken dat verzoeker dit bij het commissariaat-generaal zo goed mogelijk trachtte uit te leggen, maar dat zij hier geen schriftelijk bewijs van hebben. Wat betreft de overweging van de bestreden beslissingen dat hun vrees voor vervolging niet langer actueel meer is, betogen verzoekers dat hun problemen zich constant voordeden met af en toe een ernstig incident en dat het feit dat er tijd tussen die incidenten zat, niet wegneemt dat ze in gevaar waren. Daarnaast, wat betreft hun vrees voor hun kinderen, benadrukken verzoekers dat, daar de verwerende partij overging tot een onzorgvuldige beoordeling van hun problemen, ook de problemen van hun kinderen onvoldoende ernstig werden geanalyseerd.

Ten slotte zijn verzoekers het niet eens met de overwegingen van de bestreden beslissingen inzake de problemen van verzoeker naar aanleiding van zijn activiteiten voor de Verenigde Nationale Beweging. In verband met verzoekers politieke activiteiten betogen verzoekers dat zijn gevangenschap in 1993 niet in twijfel wordt getrokken en dat zijn verleden nochtans zijn politieke interesse later in zijn leven verklaart, hetgeen hem vervolgens problemen opleverde. Vervolgens wijzen verzoekers op het feit dat Georgië niet langer op de lijst van veilige landen van herkomst is opgenomen, en dit na advies van de commissaris-generaal zelf. Verzoekers opperen dat de verwerende partij zich *in casu* in haar bestreden beslissingen *de facto* beroept op het vermoeden tot beschermingsmogelijkheden vanwege de eigen autoriteiten, een concept dat nochtans volledig voortvloeit uit het concept "*veilig land van herkomst*". Zij diende, aldus verzoekers, echter aan te tonen dat de Georgische autoriteiten verzoekers effectief kunnen beschermen. Het louter verwijzen naar algemene landeninformatie, die *nota bene* door haar eigen onderzoeksdienst werd gepubliceerd, kan volgens verzoekers dan ook niet volstaan. Bovendien stellen verzoekers dat, hoewel Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd, er toch werd overgegaan tot een versnelde behandeling van hun verzoeken. Dit impliceert volgens hen dat een minder diepgaand onderzoek nodig is, hetgeen onverenigbaar is met de expliciete blijk van wantrouwen tegenover de Georgische autoriteiten (het schrappen van Georgië als veilig land van herkomst). Tot slot stellen verzoekers dat uit algemene landeninformatie blijkt dat in Georgië het respect voor mensenrechten achteruitgaat, dat de controlemechanismen op de politie verminderen en dat de vrijheid van de media aan banden gelegd wordt. Volgens hen zijn er steeds meer verslagen over misbruiken door de autoriteiten waarbij mensenrechten worden miskend, en waaruit blijkt dat het recht op een eerlijk proces niet langer gegarandeerd is en er niet afdoende wordt opgetreden tegen corruptie. Tevens benadrukken zij dat uit de

COI Focus “Georgië – algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, wordt bevestigd dat het rechtswezen en de politie niet onafhankelijk is. Gelet op deze informatie besluiten verzoekers dat het niet kan verbazen dat zij totaal geen vertrouwen hadden in de politie, zeker wetende dat verzoekers vijand goede connecties had bij de politie.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofddeorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Op 20 juni 2024 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, §1, van de Vreemdelingenwet, waarbij zij volhardt in haar beslissing.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

De Raad stelt vast dat verzoekers niet aanvoeren op welke manier artikel 47 van het Handvest zou zijn geschonden door de bestreden beslissingen. Verder, wat de opgeworpen schending van de *“rechten van de verdediging”* betreft, merkt de Raad op dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele, maar een administratieve procedure is. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet en verzoekers tonen niet aan hoe zij een recht van verdediging kunnen genieten met betrekking tot de bestreden beslissingen die een bestuurlijk karakter hebben.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/9, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt in dit verband het volgende overwogen:

“U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat het niet zo goed gaat met uw gezondheid (CGVS, p. 2). Er is een bloedanalyse gebeurd zei u waaruit blijkt dat er iets in uw bloed is (CGVS, p. 2). U legde geen medische attesten neer waaruit zou kunnen blijken dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Bovendien gaf u aan bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat u op dat moment geen speciale klachten heeft en u niet zo slecht voelde (CGVS, p. 2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u aan steeds de vragen van de protection officer te hebben begrepen (CGVS, p. 15). Uit niets blijkt dus dat u niet in staat zou zijn geweest om uw asielmotieven naar voor te brengen. Er drongen zich bijgevolg geen bijkomende steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt in dit verband het volgende overwogen:

“Bij uw aanmelding bij de DVZ verklaarde u weliswaar dat u angstig bent door alles wat u heeft meegemaakt en verwees u naar de oorlog en nog andere zaken (Verklaring DVZ, punt 29). Op het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat alles goed gaat met uw gezondheid en dat u zich klaar voelde om het persoonlijk onderhoud te doen (CGVS, p. 2). U legde overigens geen medische attesten neer in dit verband. Op het eind van het persoonlijk onderhoud zei u bovendien steeds de vragen goed begrepen te hebben (CGVS, p. 9). Uit niets blijkt dus dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Het persoonlijk onderhoud kende een normaal verloop waarbij u in staat was om uw asielmotieven naar voor te brengen en om de vragen te beantwoorden. Er drongen zich bijgevolg geen bijkomende steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd door Sj. Ma., die een invloedrijk persoon in hun stad is, zijn broer Sh., die in het criminele milieu actief is, en K...m.... die onjuiste verhalen over verzoeker verspreidt. Verzoeker verklaarde dat de problemen met zijn vijanden begonnen door zijn deelname aan de partizaangevechten in Abchazië, dat hij zich – om zijn problemen naar aanleiding van de gevechten op te lossen – aansloot bij de partij Verenigde Nationale Beweging en dat hij problemen kreeg met zijn kennis Sj. Ma. (en diens broer) door zijn activiteiten voor deze partij.

Blijkens de bestreden beslissingen zijn verzoekers er niet in geslaagd om een vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Vooreerst (i) stelt de commissaris-generaal vast dat er uit hun asielparcours doorheen Europa verschillende indicaties zijn die de geloofwaardigheid van verzoekers' vrees voor vervolging op ernstige wijze ondermijnen. Zo (a) doorkruisten verzoekers verschillende veilige Europese landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Verder (b) dienden verzoekers reeds verzoeken om internationale bescherming in bij de Franse en Zweedse autoriteiten – gebaseerd op dezelfde asielmotieven als de verzoeken in België – die werden afgesloten met een weigeringsbeslissing. Tevens (c) vertrokken verzoekers uitermate laattijdig uit Georgië. Voorts (ii) is verzoekster niet op de hoogte van de vermeende problemen van verzoeker met zijn vijanden. Bovendien zijn verzoekers er niet in geslaagd het actueel karakter van hun vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Verder (iii) stelt de commissaris-generaal dat uit algemene landeninformatie blijkt dat in hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, individueel beoordeeld dient te worden, alsook dat verzoekers er niet in slagen aan te tonen dat er in verzoekers concreet geval sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken. Daarnaast (iv) merkt de commissaris-generaal op dat, zelfs indien geloof wordt gehecht aan verzoekers' verklaringen, zij niet aannemelijk maken dat zij geen beroep kunnen doen op bescherming, voorzien in Georgië. Ten slotte (v) kunnen de door verzoekers neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen en doet de vaststelling dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen afleggen over de reden waarom zij geen paspoorten konden voorleggen het vermoeden ontstaan dat zij hun paspoorten bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in het voorliggende verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoekers beperken zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maken.

2.3.7.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.7.3. Verzoekers werpen in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen is weggehaald.

Het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023. Ten tijde van de persoonlijke onderhouden van verzoekers op 4 april 2024 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd. Omwille van de volledigheid merkt de Raad op dat Georgië opnieuw niet is opgenomen op de lijst van veilige landen in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 (*BS 27 mei 2024*).

In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat – zoals verzoekers in het verzoekschrift ook zelf opmerken – hun verzoeken om internationale bescherming niet langer behandeld kunnen worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en ook het (weerlegbaar) vermoeden, dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet op hen van toepassing is. *In casu* werd – in weerwil tot wat verzoekers in het verzoekschrift voorhouden – geen versnelde procedure toegepast en zijn de genomen beslissingen dubbele weigeringsbeslissingen. De aangevoerde schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet is derhalve geenszins dienstig. Zoals hierna blijkt werd bovendien – eveneens in tegenstelling tot wat verzoekers in het verzoekschrift beweren – zowel in de bestreden beslissingen, die dateren van 26 april 2024, als in het onderhavig arrest evenmin beroep gedaan op het vermoeden dat voor hen niet van kracht is.

Met de legislatieve ontwikkeling werd/wordt zowel door de commissaris-generaal als heden door de Raad rekening gehouden. Ten andere, door het aanleveren door de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, en de door verzoekers aangereikte algemene informatie kan een *ex nunc*-onderzoek gevoerd worden op basis van de meest recente landeninformatie.

Voorts merkt de Raad op dat de beslissing om een land van herkomst overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet al dan niet (langer) als veilig te beschouwen een beleidsbeslissing is. In het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 10 juli 2023, werd Georgië niet terug opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft Georgië wordt het advies van de*

Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.” In zoverre verzoekers zich zouden beroepen op wets- en/of beleidskritiek, merkt de Raad op dat hij zich daarover niet uit te laten heeft.

2.3.7.4. De Raad stelt, wat de beoordeling van de beschermingsverzoeken betreft en in navolging van de verwerende partij, vast dat verzoekers er niet in slagen een actuele gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.7.4.1. Vooreerst kunnen verzoekers niet gevolgd worden waar zij in het verzoekschrift opwerpen dat de verwerende partij de ernst van de problemen niet kon inschatten omdat verzoeker niet zijn volledige relaas mocht uiteenzetten, doch gevraagd werd een samenvatting van het laatste deel te doen en hij voortdurend onderbroken werd en hem zo de kans werd ontnomen om hun problemen uiteen te zetten en te kaderen.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, na het beantwoorden van vragen over zijn persoon, werk, familie, politieke voorkeur, etc. de mogelijkheid kreeg om zijn vrij relaas uiteen te zetten, alwaar hij de context van zijn problemen schetste. Vervolgens werd verzoeker meermaals expliciet gevraagd naar zijn vrees bij een terugkeer naar Georgië. De Raad stelt vast dat verzoeker weinig concreet en ontwijkend antwoordde op deze vragen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 12-13). De Raad stelt tevens vast dat de *protection officer* duidelijke vragen stelde, doch dat verzoeker zich bij het antwoorden van de vragen beperkte tot het geven van ontwijkende antwoorden, waarbij hij geenszins aangaf dat hij de gestelde vraag niet zou begrijpen, en waardoor de *protection officer* zich genoodzaakt zag de vragen tot meerdere keren opnieuw te moeten stellen om alzo een concreet antwoord op de gestelde vraag te krijgen. Verzoeker toont ook niet aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau die hem zouden verhinderen om de gestelde vragen te begrijpen of coherente en consistente verklaringen af te leggen. Gelet op het gegeven dat de *protection officer*, ondanks het veelvuldig ontwijken van de vragen door verzoeker, meermaals zijn vraag herhaalde om alsnog een helder en daadwerkelijk antwoord van hem te krijgen op de gestelde vraag, heeft hij het nodige geduld aan de dag gelegd om te weten te komen wat verzoeker concreet vreest bij terugkeer naar Georgië. Het is in die context, waarbij verzoeker de vragen van de *protection officer* al meermaals ontweek, dat deze laatste benadrukte dat er geen tijd meer restte om het volledige verhaal – gelet op het feit dat verzoeker de context reeds eerder kon geven – nogmaals uiteen te zetten en andermaal doorvroeg naar wat hij vreest bij terugkeer naar Georgië.

Het is tevens in die context, waarbij verzoeker de vragen van de *protection officer* meermaals ontweek, dat deze laatste verzoeker, waar noodzakelijk, heeft onderbroken om zijn vraag opnieuw te stellen om alsnog een helder en daadwerkelijk antwoord van hem te krijgen op de gestelde vraag. Bovendien dient te worden gewezen op het feit dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal van verzoeker blijkt dat verzoeker tevens onderbroken moest worden om de tolk tot vertaling te kunnen laten overgaan. Het is essentieel dat alle zaken die verzoekers zeggen door de tolk vertaald kunnen worden en dat de *protection officer* vervolgens ook de tijd krijgt om deze vast te leggen in de notities van het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 12).

Waar verzoekers aanhalen dat verzoeker moeilijkheden had om zijn relaas uiteen te zetten bij het commissariaat-generaal omdat de tolk en *protection officer* jonge vrouwen waren hetgeen een zekere gêne bij hem opwekte, merkt de Raad op dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker expliciet aangaf dat hij geen voorkeur had bij het commissariaat-generaal gehoord te worden door een mannelijke (of vrouwelijke) *protection officer* en/of tolk. Het gaat dan ook niet voor het eerst in graad van beroep te stellen dat hij hier problemen mee had, terwijl hij daar eerder nooit opmerkingen over heeft gemaakt. Bovendien halen verzoekers in het verzoekschrift geenszins concrete zaken aan waarover verzoeker niet zou hebben durven praten omwille van het geslacht en de leeftijd van de *protection officer* en tolk, laat staan dat zij aantonen hoe dit de strekking van de bestreden beslissing zou hebben kunnen beïnvloeden.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker bij het commissariaat-generaal wel degelijk in de mogelijkheid werd gesteld om zijn relaas volledig en op gedegen wijze uiteen te zetten. Van een kennelijke zorgvuldigheidsfout, zoals in het verzoekschrift wordt opgeworpen, is geen sprake.

2.3.7.4.2. Vervolgens treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat uit verzoekers' asielprocedure doorheen Europa verschillende indicaties blijken die de geloofwaardigheid van hun vermeende vrees voor vervolging op ernstige wijze ondermijnen.

Ten eerste doorkruisten verzoekers verschillende veilige Europese landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De commissaris-generaal considereert in de bestreden beslissingen in dit verband terdege het volgende:

“Zo verliet u Georgië in februari 2018 en reisde per vliegtuig tot Polen (CGVS, p. 9). In Polen diende u geen verzoek om internationale bescherming in omdat u een ticket had tot Zweden en Polen louter een doorreisland was (CGVS, p. 9). Eens aangekomen in Zweden diende u een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 9). Na een weigeringsbeslissing te hebben ontvangen ging u in beroep maar u wachtte het einde van de beroepsprocedure niet af omdat het te koud was in Zweden, uw kinderen zich daar niet goed voelden en u en uw vrouw daar niet wilden blijven (CGVS, p. 9). U reisde per auto door allemaal voor u veilige Europese landen per auto, namelijk Denemarken, Duitsland, Nederland en België door naar Frankrijk om daar asiel aan te vragen (CGVS, p. 9). Uw handelswijzen zijn uiteraard onverenigbaar met uw bewering nood te hebben aan internationale bescherming. Integendeel, uit uw handelswijze blijkt dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst.”

In het verzoekschrift betogen verzoekers vooreerst dat zij in Polen de luchthaven niet verlieten en zich enkel in een transitzone bevonden omdat zij een tweede vlucht naar Zweden dienden te nemen en dat zij niet geïnformeerd werden dat zij in deze transitzone ook om internationale bescherming konden verzoeken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal van verzoeker blijkt echter dat zij voornamelijk geen verzoek om internationale bescherming indienden in (de transitzone in) Polen omdat zij Zweden zagen als hun eindbestemming. Nergens stellen zij dat zij er geen beschermingsverzoek indienden omdat zij geen weet hadden van deze mogelijkheid (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 9 en notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 5-6). Los daarvan kan van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die het Verdrag van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet. Het kon aldus verwacht worden dat verzoekers, die beweren hun land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging, zich in de transitzone zouden hebben geïnformeerd over de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Verder opperen verzoekers dat de gezondheidstoestand van hun kinderen omwille van de koude in Zweden achteruitging, waardoor zij de beslissing namen om dit land te verlaten ondanks dat de beroepsprocedure tegen hun weigeringsbeslissingen hangende was. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal blijkt echter dat zij Zweden verlieten omdat de kinderen zich er niet goed voelden in de zin dat zij zich er niet konden aanpassen, eerder dan dat zij er gezondheidsproblemen opliepen en omdat zij geen nieuwe negatieve beslissing wilden krijgen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 9 en notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 5-6). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan verwacht worden dat deze alles bewerkstelligt om bescherming te verkrijgen, met inbegrip van het doorlopen en opvolgen van de beroepsprocedure tegen een negatieve beslissing. Dat zij dit niet deden en beslisten om hun kans onmiddellijk elders te wagen, valt – zeker gelet op het feit dat zij verschillende andere veilige Europese landen doorkruisten vooraleer zij een nieuw beschermingsverzoek indienden – moeilijk te rijmen met hun vrees voor vervolging. De door verzoekers opgeworpen *post factum* elementen zijn niet van aard dit te verschonen.

Verzoekers slagen er met voormeld betoog bovendien geenszins in te verklaren waarom zij geen beschermingsverzoek indienden in Denemarken, Duitsland, Nederland of België toen zij van Zweden naar Frankrijk trokken.

Ten tweede dienden verzoekers reeds verzoeken om internationale beschermingen in bij de Franse en Zweedse autoriteiten – gebaseerd op dezelfde asielmotieven als de verzoeken in België – die telkens werden afgesloten met een negatieve beslissing.

Zoals verzoekers in het verzoekschrift terecht opmerken, bestaat er tussen de lidstaten van de Europese Unie geen beginsel van wederzijdse erkenning van beslissingen inzake internationale bescherming, waardoor de beslissingen van Zweden en Frankrijk niet als dusdanig kunnen worden overgenomen. Deze weigeringsbeslissingen kunnen echter wel, samen met de overige elementen die de geloofwaardigheid van hun relaas ondermijnen zoals weergegeven in de bestreden beslissingen en overgenomen in onderhavig arrest, in aanmerking worden genomen als een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van hun relaas.

Waar verzoekers voorts aangeven niet overtuigd te zijn van de vertalingen van hun tolk in Zweden die volgens hen fouten maakte en zo hun geloofwaardigheid in het gedrang bracht, wijst de Raad er nog op dat verzoekers het huidige beroep niet kunnen aanwenden om de negatieve beslissing van de Zweedse asielinstanties te betwisten. Indien verzoekers meenden dat zij in Zweden onvoldoende gehoord werden en dat er communicatieproblemen waren met de tolk, hadden zij dit aldaar in de (beroeps)procedure kunnen

aanhalen en tevens het einde van de beroepsprocedure moeten afwachten, *quod non in casu*. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Verdrag van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag worden verwacht dat hij een lopende asielprocedure op diligente wijze opvolgt.

Ten derde vertrokken verzoekers uitermate laattijdig uit Georgië. In de bestreden beslissingen wordt in dit verband op goede gronden als volgt overwogen:

“Het laatste incident wat u heeft meegemaakt in Georgië is in 2014 of 2015 (CGVS, p. 13). U werd bij een gevecht met Ma. en Sh. en nog andere personen neergestoken (CGVS, p. 13). Hierna bent u nog een geruime tijd in Georgië, drie of vier jaar, zonder enig ander incident. Zelf verklaarde u over dit gat in uw relaas dat u en uw vrouw al eerder uit Georgië wilden vertrekken maar dat het niet lukte omdat jullie niet genoeg financiële middelen hadden (CGVS, p. 11). Daarnaast verklaarde u dat dan uw vrouw zwanger was geworden en jullie daarom jullie vertrek hebben uitgesteld (CGVS, p. 11). Uw jongste kind is geboren in juli 2021, waardoor uw vrouw zwanger was geworden van haar eind 2020. Dit is hoe dan ook een geruime periode later na uw laatste incident. Daarenboven kan uw vrouw ook in zwangere toestand het land verlaten. Naast de vaststelling dat u hebt gewacht op een geschikt moment om het land te verlaten relateert de vaststelling dat u al die jaren zonder enig probleem of incident in Georgië, zelfs in dezelfde stad als waar uw beweerde problemen begonnen, kon verblijven nogmaals op ernstige wijze uw beweerde vrees voor vervolging.”

In het verzoekschrift betogen verzoekers dat zij geen kind hebben dat in 2021 werd geboren, doch enkel kinderen geboren op 17 oktober 2007 en 4 juli 2012, en dat de zwangerschap van verzoekster – die moeizaam verliep, hetgeen ervoor zorgde dat zij niet kon reizen met een auto of vliegtuig – wel degelijk een reden was om hun vertrek uit Georgië uit te stellen. In deze merkt de Raad, in navolging van de verwerende partij in haar nota van met opmerkingen van 20 juni 2024, op dat de bewering in de bestreden beslissingen dat verzoekers een kind hebben dat in 2021 werd geboren louter een materiële vergissing betreft die evenwel geen afbreuk doet aan de overige overwegingen en vaststellingen uit de bestreden beslissingen die nog steeds overeind blijven. De Raad onderstreept dat het laatste incident dat verzoekers meemaakten in Georgië in 2014 of 2015 was. Op dat moment was verzoekster reeds enkele jaren bevallen van haar tweede en laatste kind. Zelfs al zou verzoeksters tweede zwangerschap moeizaam verlopen zijn en zou zij ook nadien nog last gehad hebben, hetgeen overigens louter blote beweringen betreffen, dan nog kan dit aldus in het geheel niet opgeworpen worden als verschoning voor het gegeven dat zij pas vele jaren na het laatste incident Georgië verlieten. Gelet op het voorgaande, kan wel degelijk gesteld worden dat verzoekers (meerdere jaren) gewacht hebben tot een geschikt moment om hun land van herkomst te verlaten, hetgeen op ernstige wijze verzoekers' vrees voor vervolging ondermijnt.

2.3.7.4.3. Voorts wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoekers' voorgehouden relaas door het feit dat verzoekster niets weet over de vermeende problemen van verzoeker met zijn vijanden. Wanneer verzoekster gevraagd werd naar kernelementen van hun gezamenlijk voorgehouden relaas, verklaarde zij meermaals dat verzoeker haar niet over de problemen vertelde. Zo verklaarde zij, wanneer haar gevraagd werd naar hun vijanden, dat hij haar enkel vertelde dat zij moesten vertrekken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 7). In het verzoekschrift betogen verzoekers dat verzoekster wel dingen zag en hoorde waardoor zij wel op de hoogte was van bepaalde zaken, doch niet van alles. Deze bewering staat in schril contrast met de voormelde vaststellingen en kan hieraan geen afbreuk doen.

De Raad wijst erop dat verzoekster enerzijds verklaarde dat zij pas later de reden had vernomen vanwaar verzoeker de wonde had aan zijn been toen hij werd neergestoken en anderzijds, wanneer haar gevraagd werd wat die reden dan was, liet uitschijnen dat verzoeker dit toch niet aan haar had verteld (*ibid.*, p. 7). Dat verzoekster dergelijke volatiele verklaringen aflegt over het feit of verzoeker al dan niet informatie met haar deelde over de oorzaak van zijn verwonding, roept vraagtekens op bij haar bewering dat hij dit niet deed. Het louter bevestigen in het verzoekschrift dat verzoekster niets wist, kan hier geen afbreuk aan doen.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verwacht kan worden dat verzoekster kennis zou hebben over de kernaspecten van hun gezamenlijk voorgehouden relaas. Ze verliet echter samen met verzoeker en hun kinderen het land van herkomst waardoor op het moment van hun vertrek toch een minimale kennis verwacht kan worden over de problemen. Tevens kan verwacht worden dat verzoeker en verzoekster, indien zij werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden, het terdege over hun gezamenlijke asielmotieven zouden hebben gehad in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming en dan ook kennis zouden hebben en eensluidende verklaringen zouden afleggen omtrent de kernelementen in hun gezamenlijke asielrelaas. Dat het voor verzoeker (tot op heden) moeilijk is om hierover te praten met zijn vrouw, onder meer omdat het voor een abchazi-man niet gebruikelijk is om te spreken over problemen met

zijn vrouw en kinderen, is niet meer dan een loutere bewering en kan aan het voorgaande bovenal geen afbreuk doen.

Voorgaande vaststelling doet niet enkel afbreuk aan verzoekers' beweerde actuele vrees, maar tast eveneens de algehele geloofwaardigheid van hun asielmotieven aan.

2.3.7.4.4. Tevens slagen verzoekers er niet in het actueel karakter van hun voorgehouden vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De commissaris-generaal stelt in dit verband terecht het volgende in de bestreden beslissingen:

“Wat betreft uw vrees ten aanzien van Sh. moet worden opgemerkt dat u verklaarde dat hij u hier ook kan terugvinden en u vooral hem vreest (CGVS, p. 13). Uit niets van uw verklaringen blijkt echter dat hij al enige poging heeft ondernomen u terug te vinden, desondanks u al geruime tijd uit Georgië bent. De vaststelling dat u verklaarde dat hij u hier kan terugvinden maar hij op geen enkele manier al hiernaar heeft gehandeld doet uw vrees ten aanzien van hem ernstig teniet.

Uit niets blijkt overigens dat buiten voormelde incidenten [het gevecht in 2014 of 2015] jullie nog enig ander incident hebben gekend voor jullie vertrek uit Georgië. Zo verklaarde uw vrouw dat indien jullie bang waren de laatste periode jullie bij haar zus verbleven voor een ongeveer een maand (CGVS, gehoorverslag partner, p. 7). Gevraagd wanneer dit dan was, verklaarde ze dat ze naar haar zus ging na het incident waarbij de ramen van jullie huis zouden zijn ingegooid met stenen en een andere keer toen ze het gevoel had dat zijzelf en haar kind achtervolgd werden door een auto (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Een ander incident had niet plaatsgevonden verklaarde ze (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). De vaststelling dat jullie twee keer bang zijn geweest vele jaren voor jullie vertrek en nadien nooit meer, doet wederom ernstig teniet aan de door u geponeerde actuele vrees voor vervolging bij terugkeer.

Uit uw asielrelaas komen dus allerm minst zwaarwegende problemen naar voren die van dergelijke aard zijn dat ze u niet meer zouden hebben toegelaten nog langer in uw land van herkomst te blijven en u tot vluchten noodzaakten. U werd nochtans meermaals aangemaand om te verklaren welke concrete zaken hebben geleid tot uw vertrek uit uw land van herkomst in februari 2018, maar u kwam niet verder dan het bovenstaande waardoor enkel geconcludeerd kan worden dat er geen recentere incidenten hadden plaatsgevonden (CGVS, p. 11). Daarnaast kan uit niets worden afgeleid dat u een actuele vrees dan wel een risico op het lopen van ernstige schade koestert bij een terugkeer naar Georgië. U werd nochtans meermaals aangemaand om te verklaren wat maakt dat u vandaag de dag niet meer terug kan keren naar Georgië (CGVS, p. 11 - 13). U begon telkens uw hele levensverhaal te vertellen, ook al werd u er al op gewezen dat u moest vertellen wat u nu vreest bij een terugkeer en niet de zaken die u erg lang geleden had meegemaakt zonder dat u hier vandaag de dag nog iets door vreest bij een terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 11 – 13).”

Waar verzoekers in het verzoekschrift betogen dat zij niet weten op welke manier zij kunnen bewijzen dat Sh. banden met de maffia heeft en aldus een groot netwerk ter zijner beschikking heeft waardoor hij hen ook hier zou kunnen terugvinden en hieraan toevoegen dat zij hier geen schriftelijk bewijs van hebben en dat verzoeker heeft getracht dit zo goed mogelijk uit te leggen bij het commissariaat-generaal, benadrukt de Raad dat het feit dat Sh. hen in de (aanzienlijke) tijd sinds verzoekers Georgië verlieten, nog nooit kwam opzoeken, ernstige vragen doet reizen over het actueel karakter van verzoekers vrees ten aanzien van Sh.

Verder merkt de Raad op dat, behoudens de incidenten besproken in de bestreden beslissingen die zich afspeelden vele jaren voor hun vertrek (het gevecht in 2014 of 2015) en/of die onvoldoende zwaarwichtig zijn (incident waarbij stenen naar hun huis gegooid werden en verzoekster het gevoel had dat een auto haar achtervolgde), verzoekers tijdens hun persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal geen melding maakten van andere incidenten vóór hun vertrek uit Georgië en verzoekster zelfs uitdrukkelijk verklaarde dat er geen andere incidenten plaatsvonden vóór hun vertrek, ondanks dat zij hier meermaals de kans toe kregen. Dat de problemen van verzoekers zich “constant” voordeden met af en toe een ernstig incident, blijkt aldus – minstens voor wat de periode vóór hun vertrek betreft – geenszins weerslag te vinden in het administratief dossier. Dat er zich gedurende een geruime periode vóór hun vertrek geen (zwaarwichtige) incidenten hebben voorgedaan, doet dan ook wel degelijk twijfelen aan het actueel karakter van hun vermeende vrees.

2.3.7.4.5. Wat betreft verzoekers problemen naar aanleiding van zijn activiteiten voor de Verenigde Nationale Beweging *an sich*, wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden het volgende overwogen:

*“[...] uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens*

de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsovereenkomstige stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u gedurende 4 of 5 jaar opdrachten uitvoerde voor de partij "Verenigde Nationale Beweging" tegen betaling (CGVS, p. 7-8). Deze opdrachten bestonden vooral uit het deur-aan-deur gaan om de problemen van de burgers neer te schrijven, mensen te overtuigen om te stemmen voor de partij en geld te geven aan mensen om deel te nemen aan betoging in de hoofdstad (CGVS, p. 9). U was vooral actief tijdens de campagne voor de verkiezingen en diende dan kiezers te overtuigen (CGVS, p. 8)."

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Dat de gevangenschap van verzoeker in 1993 niet betwist wordt en dit de oorzaak vormde voor zijn politieke interesse later in zijn leven, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, neemt niet weg dat verzoekers politieke activiteiten beperkt zijn en hij een laaggeplaatste opposant is, waardoor het weinig aannemelijk is dat hij hierdoor vervolgd werd of bij terugkeer zal worden. Dit kan evenmin afbreuk doen aan de overige pertinente vaststellingen onder punten 2.3.7.4.1. tot en met 2.3.7.4.4. van het onderhavig arrest waardoor geen geloof kan gehecht worden aan de voorgehouden problemen, met inbegrip van de problemen ten gevolge van verzoekers politieke activiteiten.

2.3.7.4.6. Tot slot slagen verzoekers er niet in aannemelijk te maken dat zij, bij terugkeer naar Georgië, een vrees dienen te koesteren voor hun kinderen.

Wat betreft hun zoon, uitten verzoekers een vrees dat deze zal worden lastiggevallen bij een terugkeer naar Georgië door Sh. en zijn jongens van de straat omdat verzoeker problemen met hem heeft (administratief

dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 14). In weerwil tot wat verzoekers in het verzoekschrift voorhouden en gelet op de voormelde vaststellingen, oordeelde de commissaris-generaal terecht dat verzoekers niet wisten niet te overtuigen dat er in hun hoofde een actuele vrees bestaat bij terugkeer naar Georgië. Gelet hierop kan er – zoals gesteld in de bestreden beslissingen – dan ook niet anders geconcludeerd worden dan dat er in hoofde van hun zoon evenmin een vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade bestaat in deze context.

Wat betreft hun dochter verklaarde verzoeker bij het commissariaat-generaal dat zij de Georgische taal niet kent en alleen Frans spreekt (*ibid.*, p. 14). Het feit dat verzoekers' dochter bij een terugkeer naar Georgië de taal zal moeten leren, vormt geen vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of ernstige schade, zoals bepaald in definitie van subsidiaire bescherming.

2.3.7.5. De Raad stelt verder vast dat verzoekers, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen, alleszins niet aannemelijk maken dat zij voor wat betreft hun problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de aanvullende nota van de verwerende partij van 30 mei 2024 verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin is de laatste jaren sprake van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers werpen hier geen ander licht op. De algemene informatie waarnaar zij in het verzoekschrift verwijzen teneinde de beschermingsmogelijkheden in Georgië op de korrel te nemen, betreft de voormelde COI Focus van 11 december 2023 zelf of loopt gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in deze COI Focus. Hierin wordt terdege erkend dat er sprake is van een “*backslide of democracy*”, gelet op de aanhoudende politieke spanningen en het uitblijven van hervormingen van het rechtssysteem en de nog steeds aanwezige corruptie, maar dat er, niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Waar verzoekers in het verzoekschrift opwerpen dat de verwerende partij in deze slechts haar eigen rapport aanhaalt, benadrukt de Raad dat, gelet op het voorgaande, verzoekers er niet in slagen andersluidende informatie voor te leggen. Tevens stipt de Raad ten overvloede nog aan dat de opdracht van Cedoca erin bestaat om op objectieve en onpartijdige wijze alle nuttige en noodzakelijke informatie aan te reiken om de commissaris-generaal toe te laten zich conform artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet, in alle onafhankelijkheid, uit te spreken over de verzoeken om internationale bescherming. De landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, werd opgesteld door onpartijdige ambtenaren die er geen persoonlijk belang bij hebben onjuiste informatie weer te geven waardoor aldus de nodige garanties inzake objectiviteit zijn geboden. Cedoca voerde uitvoerig onderzoek naar verschillende voor Georgië relevante thema's. Uit de inleiding van de in de bestreden beslissing aangehaalde COI Focus blijkt dat Cedoca zich voor het opstellen ervan beroept op rapporten van talrijke gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties, zowel internationaal als lokaal, alsook berichtgeving van internationale en lokale persagentschappen. Bovendien werd deze informatie verder aangevuld met informatie verkregen tijdens een *fact finding mission* in Georgië, dewelke plaatsvond van 24 tot en met 28 oktober 2022. Tijdens deze missie sprak Cedoca met verschillende actoren die actief zijn op het gebied van mensenrechten in Georgië en/of die de mensenrechtensituatie in Georgië monitoren; met vertegenwoordigers van twee organisaties die zich inzetten voor LGBTQI+-rechten, van een organisatie die zich bezighoudt met vrouwenrechten en van het *Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department* in het ministerie van Binnenlandse Zaken, dat instaat voor monitoring; en met enkele oprichters van de grootste burgerbeweging in het land, de *Shame Movement*.

Gelet op de voormelde informatie komt het aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Zij slagen hier evenwel niet in.

In deze verklaarde verzoeker dat hij (recent) geen klacht indiende bij de politie omdat dit geen zin had daar zijn vijand(en) veel invloed hadden bij de politie (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 14-15). In deze kan gewezen worden op zijn verklaring dat zijn vijand K...m... toen bij de politie van zijn stad werkte (*ibid.*, p. 13). De Raad stelt vast dat dit een louter blote bewering betreft. Los daarvan maken verzoekers niet aannemelijk dat K...m..., door zijn werkzaamheden bij de politie van hun stad, ook invloed had op de politie in andere delen van Georgië, waardoor het voor hen ook onmogelijk was om aldaar bescherming te bekomen. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij op heden niet langer werkzaam is bij de politie. Er valt al helemaal niet in te zien waarom K...m..., omwille van zijn vroegere werkzaamheden, vandaag nog invloed zou hebben op de politie van de stad van verzoekers, laat staan op de politie in andere delen van Georgië. Verzoekers maken dit geenszins aannemelijk.

Gelet op het voorgaande overtuigen verzoekers niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende, niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou

zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

2.3.7.6. Verzoekers voeren voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

In dit verband kan tevens verwezen worden naar volgende pertinente overweging van de bestreden beslissingen:

“Ten overvloede moet nog vastgesteld worden dat u en uw vrouw tegenstrijdig waren om de reden waarom jullie op het CGVS jullie paspoorten niet konden voorleggen. Zo verklaarde u dat u uw paspoort en identiteitskaart bij de Zweedse asielinstanties had achtergelaten (CGVS, p. 8). Uw vrouw verklaarde daarentegen dat jullie paspoorten verloren zijn geraakt bij een inbraak in jullie auto meer dan een maand geleden in België (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Geconfronteerd met uw verklaring verklaarde uw vrouw dat ze de kopieën van jullie paspoorten bedoelde die werden gestolen en jullie inderdaad jullie originele paspoorten in Zweden hadden achtergelaten (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Deze verklaring is echter weinig overtuigend aangezien letterlijk aan uw echtgenote gevraagd werd of ze haar paspoort nog bij zich had totdat het gestolen werd uit de auto waardoor bezwaarlijk kan gesteld worden dat ze het hier zou hebben over een kopie van haar paspoort (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). De vaststelling dat jullie tegenstrijdig zijn over waar jullie paspoort hebben verloren, doet het vermoeden ontstaan dat jullie jullie paspoort bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent of een eventuele terugkeer naar Georgië, verborgen te houden.”

Verzoekers laten deze overweging, die pertinent en draagkrachtig is, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.7.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekers maken immers op generlei wijze aannemelijk dat hun verzoeken om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaken, of dat de bestreden beslissingen geen rekening zouden hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.7.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

2.3.8.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling

of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zouden hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.8.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Waar verzoekers in hun verzoekschrift verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers' verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van hun advocaat en van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.12. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het commissariaat-generaal met het oog op verder onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS